

Folketingets Forhandlinger. (129)

2049 18/12 15: Æneste Beh. af F. t. L. om Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. 2050

noget Punkt berører det væsentlige i Lovforslaget; særlig er de Ændringer, som Folketinget satte ind for at forøge Lovens finansielle Udbytte, blevet opretholdt i Landstinget, ogsaa Forslaget om Emissionsstemplet. Der blev i Landstinget gjort gældende, at man formentlig burde have tænkt paa at gøre en Forskel paa saadanne Aktier, for hvilke der var præsteret fuld Indbetaling, og saadanne, for hvilke dette ikke var Tilfældet. Men dette er et Forhold, som selvfølgelig ikke har været uklart for dette høje Ting; vi har her kun holdt os til den sædvanlige Praksis i vor Stempelovgivning. Man har aldrig i vor Stempelovgivning tænkt paa at gøre Forskel paa Stempelafgiften af Aktier, efter som en større eller mindre Del af Aktiekapitalen var indbetalt. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa at belyse dette, men det er klart, at det vil medføre en Mængde Urimeligheder og praktiske Vanskeligheder, hvis man vilde gøre en saadan Adskillelse, og man har, som sagt, aldrig gjort den.

De Ændringer, der er foretagne i Lovforslaget, vedrører for største Delen Kontrollen. Efter den Maade, hvorpaa Fler-tallet ser paa Sagen, vilde vi neppe være gaaet ind paa Ændringsforslag, der forekom os at svække Kontrollens Effektivitet; men de Ændringsforslag, som er blevet vedtaget i Landstinget, og den Ændring, som ifølge dem vil foregaa i Lovforslaget, er ikke af en saadan Natur. Jeg skal ikke gennemgaa samtlige de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet, siden det blev vedtaget i dette Ting; jeg skal kun nævne de Hovedpunkter, paa hvilke det er blevet ændret. Et Hovedpunkt er det, at Fritagelsen ved Arbitrageforretninger er indskrænket til at gælde Salg til Udlandet af Aktier i danske Selskaber. Vi havde ikke en saadan Begrænsning. Den nævnte Ændring i Lovforslaget motiveres i Landstingsudvalgets Betænkning derved, at man ikke fandt Anledning til at lette Tilbagekøbet af danske Papirer, der en Gang var kommet til Udlandet. Jeg tror ikke, at den Ændring, som er foretaget af Landstinget, kommer til at spille nogen videre praktisk Rolle for dette Spørgsmaal. Jeg maa sige, at Udvalgets Flertal her hellere havde set, at Bestemmelsen var blevet staaende, som den oprindelig var vedtaget af Folketinget; men da man i Landstinget

synes at have lagt Vægt paa denne Ændring, og da vi ikke kan lægge nogen principiel Vægt paa at faa det ført tilbage til Folketingets Affattelse, vil vi ogsaa kunne akkviescere herved.

Med Hensyn til Tilsynet er der indført forskellige Lempelser. Der er indført den Lempelse, at Opgørelsen skal udfærdiges senest den første Søgnedag efter Købet eller Byttet — vi havde foreslaaet Dagen efter —, og at Opgørelsen under særlige Forhold kan udsættes indtil Fjerdedagen efter Handelens Afslutning. Det er en Lempelse, som ikke synes væsentlig at kunne svække Kontrollens Effektivitet. Vigtigere er for saa vidt den Ændring i Landstingets Affattelse, som gaar ud paa, at Hæfterne først skal indsendes inden 4 Uger efter, at Begæringen derom er fremsat, og at den samme Tidsfrist skal gøres gældende med Hensyn til Udlevering af Hæfterne til Undersøgelse i Forretningens Lokaler. Grunden til denne sidste Bestemmelse er, at man har frygtet for, at den Viden, Tilsynsmændene vilde faa ved at undersøge Hæfterne, skulde blive benyttet i Spekulationsøjemed; og har man haft en saadan Frygt, kan det ikke nægtes, at det er en effektiv Maade at værgе sig imod noget saadant at træffe denne Bestemmelse, at Hæfterne først skal indsendes senest 4 Uger efter, at Begæringen er fremsat, thi saa kan det ikke have stor Interesse for nogen at bruge dem i Spekulationsøjemed — skønt nogen Interesse kan der være forbundet dermed; men den bliver selvfølgelig meget væsentlig svækket.

Den vigtigste af de af Landstinget indførte Ændringer er den, som afskaffer Amterne som Parter i Tilsynet og lægger hele Tilsynet over til Finansministeriets Skattedepartement. Det kan omtvistet, hvorvidt denne Ændring i og for sig er heldig, hvorvidt det virkelig vil være muligt at gennemføre Tilsynet lige saa effektivt som ved den oprindelig foreslaaede Form; men det lader sig ikke nægte, at det baade er en Simplificering og en Centralisering af Tilsynet, saa at man sikrer sig en mere ensartet Fremgangsmaade. Naar Finansministeren har kunnet acceptere det og mener, at det byder tilstrækkelig Garanti for Tilsynets Effektivitet, finder vi ingen Grund til at modsætte os det.

Hvad Tilsynet angaar, er der af et